

*Hoofdstuk 1:
Het leuke leven
van Félix Olivier*

Aan : Léa_jaime@mail.com
Van : Éloi2011@mail.com
Datum : zondag 5 april, 9.55
Betreft: Wat een pak emoties!

Ik ben sprakeloos: Olivier en jij, daar kan ik me nog wel iets bij voorstellen, maar Marilou en Félix?

Je weet wel dat ik goed met je broer kan opschieten, en dat we samen over van alles praten, maar hij had me nooit verteld dat hij kicke op je beste vriendin! In feite is het goed te snappen; Marilou is schattig en je broer draait door in aanwezigheid van alles wat een rokje draagt! ;)

Ik vermoed dat iedereen nu al wakker is. Hoe gaat het? Is de sfeer raar en gespannen? Ga je er met Marilou over praten voordat ze weggaat? IK WIL ALLES WETEN!

Je gekke vriend die de regen verfoeit,
Éloi

Aan : Éloi2011@mail.com
Van: Léa_jaime@mail.com
Datum: zondag 5 april, 17.14
Betreft: Ben totaal van slag, deel twee

Dag droevige buddy!

Alweer je getraumatiseerde vriendin. Gelukkig kan ik mijn verhaal bij jou kwijt vandaag, want dit kan ik niet

alleen oplossen. Ik weet echt even niet wat ik in mijn eentje zou doen met deze bom!

Na mijn mail van deze morgen heb ik twee uur lang naar het plafond gestaard. Ik herhaalde voortdurend "OH MY GOD, mijn beste vriendin en mijn broer? Na Marie-Poilu, Marie-Félix?! Waarom doen ze me dit aan? Wat betekent dit? Moet ik er met hen over praten?" Uiteindelijk is Jeanne als eerste opgestaan. Ze gluurde eventjes naar mij.

Jeanne (fluisterend): Hei, ben je al lang wakker?

Ik: Tja. Ik denk dat ik nog van slag ben door de verrassing van gisteren. Ik kon met moeite slapen.

Jeanne kwam naast mij zitten.

Jeanne: Dat is normaal! Je hebt zoveel emoties gehad! En je hebt nu bovendien een nieuw vriendje.

Ik (blozend): Wow! Dat is waar!

Door mijn posttraumatische stress was ik vergeten dat ik nu officieel iets heb met Olivier.

Jeanne: En hoe voelt het?

Ik: Goed. Een happy end, dat heb ik nog niet vaak gekend!

Jeanne (zuchtte en liet haar hoofd op mijn hoofdkussen neerploffen): Geluksvogel!

Ik: Heu... Droom ik?... Heb jij, Jeanne-het-meest-zelfstandige-meisje-dat-ik-ken-dat-geen-vriendje nodig-heeft-in-haar-leven net verklaard dat ik geluk had omdat ik een lief heb?

Jeanne (sloot de ogen en schudde het hoofd): Ja, ik weet het wel, ik ben mezelf niet meer.

Ze keek raar naar mij en beet op haar lip.

Jeanne: Mocht ik jou iets toevertrouwen, zweer je dan dat je me niet zal beoordelen?

Ik: Beloofd.

Jeanne (ademde diep in): Oké. De waarheid is dat... zelfs als... het is alsof.... och... Laat maar. Ik kan mijn gevoelens zo slecht verwoorden.

Ik: Ik raad het wel. Je kan Xavier niet uit je hoofd krijgen, ook al vind je het heel erg dat hij zo vaag blijft over hem en Violette. Heb ik gelijk of heb ik gelijk?

Jeanne (verwonderd): Wow! Knap van jou! Die sweet sixteen heeft je omgetoverd tot een echte waarzegster!

Ik: Onmogelijk! Ben je dan vergeten dat ik pas volgende week verjaar?...

Jeanne: Je bent gewoon te cool, dan!

Ik (blies op mijn vingers, met valse bescheidenheid): Misschien wel!

Jeanne en ik schoten in de lach, wat Katherine en Marilou wakker maakte.

Katherine (keek op): Wat is er zo grappig?

Jeanne: Jouw hoofd, 's morgens vroeg!

Katherine (gooide een kussen naar haar toe): Hé! Toch niet mijn fout dat ik in mijn slaap lig te woelen?

Marilou glimlachte en stond op.

Marilou: Ik ga douchen.

Ik (testte haar): Prima, maar kijk toch goed of Félix niet in de badkamer staat.

Marilou (blozend): Ja, maak je geen zorgen.

Katherine (sarcastisch): Ik zou zo graag op Félix vallen als hij op het toilet zit. Ik zou dan een foto nemen en op Facebook posten. Dat zou pas mijn ultieme wraak zijn!

Jeanne: Niet alleen je haar zit 's morgens in de war!

Zelfs zonder dat kapsel ben je een echt duiveltje!

Toen gingen we naar beneden. In de keuken was Mama wentelteefjes aan het bakken.

Ik: Slaapt Félix nog?

Mama: Tuurlijk! Marilou ook?

Katherine: Neen, ze staat onder de douche.

Ik (tussen mijn tanden): Daar ben ik niet zo zeker van...

Wij gingen rond de tafel zitten. Een beetje later kwam ook Marilou. Met nat haar, wat bewees dat ze dat doucheverhaal niet alleen maar had verzonnen om in het geniep naar de kamer van Félix te sluipen. En Félix, die kwam plots tevoorschijn in de keuken. We

hadden ons net voor de tweede keer bediend. Ik keek even naar Marilou. Ze leek een beetje in de war.

Félix: Mmmm..Wat ruikt het lekker!

Mama: Ik heb wentelteefjes gebakken.

Félix (nam een glas fruitsap): Haha.We hebben duidelijk bezoek!

Papa (kwam erbij zitten): Ja, want je zus en jij staan uiteraard meestal op water en droog brood.

Felix: Neen hoor. Soms krijgen we jouw specialiteit voorgeschoteld: droge vis met bruine saus. Nietwaar, Léa?

Ik (zonder op te kijken): Hum, hum.

Felix: Wel, wel, wat ben jij ineens stil geworden. Lig het aan Olivier?

Ik (stilletjes): *I wish* *.

Katherine: Wat zeg je?

Ik: Niets.

Felix: Ik ga er nog eentje halen. Wil iemand nog een sneetje?

Marilou: Ik, als je het niet erg vindt.

Félix: Wat is er daar erg aan?

Marilou: Het is al mijn derde portie.

Félix (glimlachte): Ik vind het helemaal niet erg.

Jeanne: Ik weet echt niet hoe je zoveel binnenkrijgt!

Ik sta op ontploffen!

* Zou ik wel willen.

Marilou: Ik weet niet wat er aan de hand is. Ik kan vanmorgen wel 'n paard op...

Ik (tussen mijn tanden): Je eetlust zal wel iets te maken hebben met je nachtelijke activiteiten.

Marilou (keek raar naar mij): Wat zei je?

Ik: Niets...Ik was aan het zingen.

Ik begon te neuriën en Marilou haalde haar schouders op. Het klonk natuurlijk niet volwassen om zo'n sneer uit te delen, maar ik wist echt niet hoe om te gaan met de hele zaak. Ik voelde me niet op mijn gemak en door de aanwezigheid van Kath en Jeanne kon ik de zaak niet uitpraten en Marilou ermee confronteren.

Félix: Welnu, meisjes? Vonden jullie het feestje van gisteren leuk?

Ik (zonder na te denken): Niet zo leuk als jij.

Félix: Heu....wat bedoel je?

Ik: Niets. Je leek gewoon in een prima humeur. De clown van de avond. Een topverrassing.

Félix: Je doet zo raar, vanmorgen.

Ik: Neen...Ik...ben gewoon een beetje moe. Ik heb een heleboel emoties gehad en ik denk dat ik nog in shock ben.

Ik stond op om de tafel af te ruimen. Marilou vroeg aan mijn ouders of ze haar wilden afzetten aan een bushalte.

Ik (verrast): Ga je nu al weg?

Marilou (met een pruilmondje): Ja...Ik moet de autobus van 13 u halen, anders ben ik te laat.

Katherine: Heb je iets voorzien vanavond? Een afspraak met JP bijvoorbeeld?

Marilou: Neen, niet vanavond. Ik wil bij mijn familie blijven.

Natuurlijk wou ze haar vriendje niet zien nadat ze hem de dag ervoor bedrogen had.

Aangezien Katherine en Jeanne hadden besloten om nog eventjes bij ons te blijven, was een gesprek onder vier ogen met Marilou onmogelijk.

Marilou (legde haar rugzak opzij om afscheid te nemen): Ik ben echt zo blij dat ik gekomen ben, Léa. Jouw feestje was echt leuk, ik heb me goed geamuseerd.

Ik (tussen mij tanden): Ja, dat heb ik gemerkt.

Zij (keek verrast naar mij): Félix heeft gelijk. Je doet een beetje raar, vandaag.

Ik: Dat jullie allebei net hetzelfde denken verwondert me niet. Jullie lijken de laatste tijd echt op dezelfde golflengte.

Toen werd Marilou lijkbleek. Zij deed haar mond open om iets te antwoorden, maar werd onderbroken door de aankomst van Jeanne en Katherine.

Katherine: Bye, Marilou! Het was echt cool om je weer te zien.

Marilou (gaf haar een kus op de wang): Ik vond het ook top!

Jeanne: Kom veilig thuis! Hopelijk is de reis niet te lastig.

Marilou: Ik heb nog wat huiswerk mee. De tijd zal voorbijvliegen.

Toen draaide ze zich om naar mij. Ik zag wel dat ze niet goed wist wat ze moest doen. Ik had wel een tip gegeven, maar ze wist niet zeker of die tip toevallig was. Wist ik dan wat ze uitgespookt had?

Om de malaise te doorbreken, kwam ik dichterbij en gaf ik haar een grote knuffel.

Ik: Dankjewel voor alles, Lou. Het was lief van jou om dit feestje te bouwen.

Marilou (knuffelde nog harder): Bedankt dat jij op de wereld kwam. Hoe zou ik verder kunnen zonder jou?

Mijn malaise was voorlopig vervaagd en ik had een krop in de keel. Hoewel ik niet begreep waarom ze Félix gekust had en ik ook afhaakte op het idee dat ze een relatie hadden, zag ik haar toch heel graag. Ik vond het jammer dat ze moest vertrekken.

Ons emotionele gedoe werd onderbroken door de komst van mijn broer.

Félix: Moet je nu al vertrekken, Marilou?

Marilou: Ja, anders haal ik de a utobus niet.

Félix (een beetje teleurgesteld): Oh, mag ik je aan de bushalte afzetten?

Om haar gepassioneerd na te zwaaien? Neen, bedankt!

Marilou (boog lichtjes het hoofd): Dat is lief van jou, Félix, maar je moeder stelde het me al voor. Tot ziens, Félix!

Félix kwam dichterbij Marilou en knuffelde haar hartelijk. Toen zag ik de lippen van Félix bewegen. Hij fluisterde haar iets in het oor, maar ik begreep niet goed wat het was. Aangezien ik enige panaröide trekjes heb, maakte ik snel een lijstje van wat het kon zijn.

1. "Laten we later verder praten", wat betekende dat ze de gebeurtenissen van vanmorgen nog niet hadden besproken.
2. "Léa is dom". Ik weet wel dat er geen reden is waarvoor mijn broer en mijn beste vriendin achter mijn rug zouden praten, maar paranoia kent geen logica.

3. "Ik zie je graag", wat de relatie Lou-Félix officieel zou maken. BAH!
4. "Léa is de allerbeste". Waarom niet? Daar is iets van waar!

Katherine en Jeanne zijn een groot deel van de namiddag met mij gebleven. En hoewel ik op het punt stond om hen te verklappen wat ik vanmorgen gezien had, bleef ik er muisstil over. Ik wou het er liever met Marilou zelf over hebben uit respect voor haar geheim. (Je begrijpt trouwens dat dit gedeelde geheim je heel speciaal maakt! Nu ben je als het ware een geheim agent!)

Ziezo, tot zover mijn verhaal. Ik kan Félix nauwelijks in de ogen kijken en ik weet niet hoe ik hier met Marilou moet over praten. Welke goed raad heb je voor mij? Bel me vanavond. Dan kunnen we de zaak samen bespreken!

Ik hoop dat het vandaag niet voortdurend geregend heeft en dat je een beetje kon skiën voor je terugkeer naar Montréal!

Léa xox

Woensdag 8 april

17.19

Marilou (online): Léa?

17.19

Léa (online): Hoi! Alles kits?

17.19

Marilou (online): Min of meer. Wat gebeurt er nu met jou?

17.20

Léa (online): Heu...Niks. Waarom stel je me deze vraag?

17.20

Marilou (online): Omdat ik je al twee dagen probeer te bereiken op je smartphone zonder dat je reageert! Ik was echt ongerust!

17.20

Léa (online): Oh, sorry. Ik heb het de laatste tijd zo druk!

17.21

Marilou (online): Druk? Hoezo?

17.21

Léa (online): Heu... Mijn ouders. Ze willen een heleboel dingen doen met mij...

17.21

Marilou (online): Echt waar? Wat bijvoorbeeld?

17.21

Léa (online): Macramé.

17.22

Marilou (online): Komaan, Léa. Denk je nu echt dat ik dit verhaal ga slikken? Waarom vertel je me de waarheid niet?

17.22

Léa (online): De waarheid? Welke waarheid?

17.23

Marilou (online): Dat je de hele tijd doorbrengt met Olivier! Wat een gedoe! Je laat je vriendinnen in de steek omwille van je nieuwe vriend. Dat is toch normaal, in het begin van een relatie; iedereen doet het!

17.23

Léa (online): Dat is het! Je hebt juist geraden. Ik ben bezeten van Oli. En dat is de reden waarom ik jouw oproepen niet beantwoord.

17.24

Marilou (online): Wat een opluchting! Ik had me het ergste voorgesteld.

17.24

Léa (online): Wat bedoel je?

17.24

Marilou (online): Dat je beslist had om alles te laten vallen om een nieuw leven op te bouwen in Saskatoon.

17.24

Léa (online): Waarom Saskatoon?

17.25

Marilou (online): Omdat de stad Saskatoon me intrigeert. Maar vertel: hoe gaat het met Olivier?

17.25

Léa (online): Prima. Hij is lief, attent en hij is niet bang om mij te kussen als anderen er bij zijn.

17.26

Marilou (online): Wow! De coole gang is zeker in alle staten omdat jullie samen zijn?

17.26

Léa (online): Ja...

17.26

Marilou (online): En wat meer? Heb je nog andere pittige details?

17.27

Léa (online): Niets anders te vermelden. Vertel wat over jou. Geen nieuwtjes?

17.27

Marilou (online): Niets speciaals. Ik blijf bij mijn vader, tot vrijdag. En op het einde van de Paasvakantie ga ik naar Québec met mijn moeder en mijn broer.

17.28

Léa (online): Oké. En JP?

17.28

Marilou (online): Alles kits met JP.

17.28

Léa (online): Echt waar?

17.28

Marilou (online): Tuurlijk. Waarom zou het anders?

17.28

Léa (online): Weet ik niet. Misschien moet hij herstellen van de shock?

17.29

Marilou (online): Een shock? Een culturele schok omdat ik terugkom van Montréal? Ik weet wel dat het een grote stad is, Léa, maar ik ben er niet lang genoeg gebleven om er helemaal veranderd van terug te komen!

17.29

Léa (online): Dat is wel raar...

17.30

Marilou (online): Wat suggereer je hiermee?

17.30

Léa (online): Niets... Behalve het feit dat de duur van een reisje niets te maken heeft met de impact die het op je leven kan hebben.

17.30

Marilou (online): Léa, je doet zo raar. Wat is er aan de hand?

17.31

Léa (online): Hoe maak je nu via Skype uit dat ik raar doe?

17.31

Marilou (online): Omdat ik je door en door ken en dat ik aanvoel als er iets hapert. Kom, biecht het maar op en doe zo niet onschuldig!

17.32

Léa (online): Ik hoef helemaal niets op te biechten!

17.32

Marilou (online): Oké. Wat verberg je dan?

17.32

Léa (online): Het klinkt wel ironisch dat jij precies deze vraag stelt.

17.33

Marilou (online): Waarom?

17.33

Léa (online): Ik denk dat jij heel goed weet waarom.

17.33

Marilou (online): Ik ben er niet zeker van dat ik begrijp wat je bedoelt.

17.34

Léa (online): Pfft! Je begrijpt het maar al te goed, Lou. Het probleem is dat jij bang bent om te vertellen wat je denkt dat ik denk, en dat je twijfelt om iets op te biechten dat je in het begin niet wou opbiechten omdat je je schuldig voelt over wat je gedaan hebt. Heb ik gelijk of heb ik gelijk?

17.35

Marilou (online): Hmmmm. Ik ben toch een klein beetje in de war...

17.35

Léa (online): Laat ons duidelijk zijn. Zou JP niet geschokt zijn als hij hoort dat...je mijn broer hebt gekust?

17.36

Marilou (online): Ach...Ik had al een vermoeden dat je het wist! Met al je insinuaties! Ik kan het niet geloven dat Félix alles heeft verteld. Ik had hem immers gevraagd om te zwijgen!

17.37

Léa (online): Felix heeft hier niets mee te maken, Lou. Ik heb jullie betrappt toen ik een glas water kwam halen in de keuken.

17.37

Marilou (online): Oh.

17.38

Léa (online): Is dit alles wat je te zeggen hebt? Wat zou er dan gebeurd zijn mocht ik geen dorst gehad hebben op het juiste moment? Zou je me het nooit verteld hebben?

17.39

Marilou (online): Weet ik niet.

17.39

Léa (online): Ik dacht dat je vertrouwen had in mij, Lou, en dat we elkaar alles konden vertellen!

17.40

Marilou (online): Je begrijpt het niet, Léa; ik schaam me zo over wat ik gedaan heb, dat ik het niet kon vertellen. Want jij bent mijn geweten! Ik heb mijn vriend bedrogen en kuste de broer van mijn beste vriendin. Weet je wel hoeveel regels ik over het hoofd zag?

17.41

Léa (online): Duizenden?

17.42

Marilou (online): Inderdaad. Ik maakte een grote fout en kon de confrontatie met jou niet aan omdat ik bang was om onze vriendschap te verknoeien. Sorry, Léa. Ik ben de grootste prutser van de wereld.

17.43

Léa (online): Het spijt me ook. Ik had je moeten vertellen wat ik wist en je niet ontvluchten sinds verleden zondag.

17.43

Marilou (online): Had je het niet te druk met die macramé?

17.44

Léa (online): Laat ons toegeven dat mijn talenten in deze materie echt beperkt zijn. ;) Ik was gewoon laf en ik durfde het onderwerp niet aansnijden.

17.44

Marilou (online): Ik begrijp je helemaal... En als het je kan troosten, ik zou waarschijnlijk op dezelfde manier gereageerd hebben, als ik je Zak had zien kussen.

17.45

Léa (online): Mja... Zak is nog een beetje te jong voor mij, maar wie weet... ;)

17.46

Marilou (online): Stop! Die gedachte alleen maakt me misselijk!

17.47

Léa (online): Mag ik jou een ernstige vraag stellen, Lou?

17.47

Marilou (online): Ja.

17.48

Léa (online): Waarom deed je dat nu?

17.49

Marilou (online): Eerst moet je weten dat ik helemaal niet van plan was om Félix te kussen. In de vorige weken hadden we met elkaar enkele keren gepraat om je feestje te organiseren en had ik wel gemerkt dat hij met mij flirtte, maar omdat ik honderden kilometers verderop woon, zag ik er het gevaar niet van in.

17.49

Léa (online): Oké. En waarom heb je hem dan uiteindelijk een mond-op-mondbeademing gegeven in de keuken?

17.50

Marilou (online): Wel, op de avond van je verjaardag heeft hij mij geen seconde losgelaten.

17.50

Léa (online): Echt waar? Ik heb er niets van gemerkt!

17.51

Marilou (online): Laat ons zeggen dat je andere dingen te doen had...

17.51

Léa (online): Dat komt ervan je als je een crush opstrijkt op het slechte moment!

17.52

Marilou (online): Eigenlijk heeft Félix de hele avond met mij geflirt. Ik deed ook niets om hem te vermijden. Ik weet dat het niet verstandig is. Maar ik was jaren verliefd op jouw broer en ik kon eindelijk genieten van zijn aandacht. Dom van mij, hé?

17.53

Léa (online): Neen. Ik snap helemaal niet waarom je Félix aantrekkelijk vindt, maar ik zou op dezelfde manier reageren mocht Harry Styles mij zijn liefde eindelijk verklaren.

17.54

Marilou (online): Bedankt voor je begrip. 😊
Terug naar mijn verhaal. Op het einde van de avond stond Félix aan de badkamer. Ik wou mijn tanden poetsen. Hij vond me *cute* in mijn pyjama. Ik zei dat ik het niet geloofde en dat ik mezelf met mijn mond vol beugelplaatjes even verleidelijk vond als een tractor.

17.55

Léa (online): Laat me raden: heeft hij je gerustgesteld door te zeggen dat je nooit zo mooi was?

17.56

Marilou (online): Bingo! Je kent de verleidings-technieken van je broer door en door! Ik bloosde, en toen kuste hij mijn wang. Ik ben dan naar jouw kamer gegaan en ik heb me voorgenomen om aan iets anders te denken. Mijn hart ging tekeer door wat hij gedaan had. Je vindt het misschien eigenaardig, het was alsof de oude Marilou – die nog niet verkeerde met JP maar die een crush had op je broer – zo blij was dat er eindelijk iets gebeurde.

17.57

Léa (online): Voelde het alsof je niet rationeel kon blijven?

17.58

Marilou (online): Precies! JP bestond niet meer. Ik was in een tijdloze zone en mijn brein had het helemaal opgegeven!

17.59

Léa (online): En hoe kwam die echte kus er dan?

18.01

Marilou (online): Ik probeerde weer normaal te doen gedurende bijna twee uur. Na al die inspanningen moest ik gaan plassen. Ik liep naar de badkamer en hoorde een gekraak op de benedenverdieping. Ik ging kijken: Félix stond vlak voor mij. Hij glimlachte en gaf toe dat hij niet kon slapen door mijn fout. En toen besliste mijn lichaam om mij te verraden.

18.02

Léa (online): Wat bedoel je?

18.02

Marilou (online): Ik wandelde naar hem toe en liet me kussen.

18.02

Léa (online): Besef je dan wel dat het allemaal de fout van je blaas was?

18.03

Marilou (online): Zwijg erover. Ik ben er zo kwaad op sinds zondag!

18.03

Léa (online): En wat was je reactie op de kus van Félix?

18.05

Marilou (online): Op het moment zelf sloeg mijn hart op hol. Een stemmetje riep “*Oh, my God*, je bent Félix Olivier aan het kussen!” Maar langzamerhand kwam mijn verstand terug en dacht ik “Maar wat ben je aan het doen...Félix kussen? Je hebt een vriendje, domme mie!” Na enkele minuten heb ik me van hem losgemaakt en ik heb hem uitgelegd dat het fout was en dat ik terug naar bed wou. Hij moest me beloven dat hij niets zou vertellen en ik ben terug naar je kamer gegaan. Ik voelde me superschuldig.

18.06

Léa (online): Het zijn mijn zaken niet, maar heb je dit met hem al besproken sinds die dag?

18.07

Marilou (online): Neen. Toen ik wegging en hij me een knuffel gaf, heeft hij me gevraagd om hem deze week op te bellen om erover te praten, maar ik deed het niet. Er valt niets te bespreken. Mijn hersenen hebben me verraden en ik ben het allerslechtste vriendinnetje van de wereld. ☹️

18.08

Léa (online): Je moet jezelf niets verwijten, Lou. Je moet eerlijk zijn tegenover jezelf. Dat is het allerbelangrijkste.

18.09

Marilou (online): Hum...En hoe moet ik dat doen?

18.09

Léa (online): Door enkele vragen eerlijk te beantwoorden. Eerst en vooral: hou je nog van JP?

18.10

Marilou (online): Ja! Ik zou zelfs zeggen dat ik nu nog meer van hem hou. Het is alsof dat verhaal me heeft doen inzien hoe graag ik hem zie. Ik wil hem echt niet kwijt, Léa.

18.10

Léa (online): Oké. Tweede vraag: denk je nog aan Félix?

18.11

Marilou (online): Neen. Ik verbied mezelf om aan hem te denken. Ik blokkeer alle herinneringen.

18.11

Léa (online): Lou, ik ben geen psychologe, maar het is niet door alles te verdringen dat je Félix zal vergeten. Laten we de vraag stellen op een andere manier. Je moet spontaan antwoorden. Ben je verliefd op mijn broer?

18.12

Marilou (online): Neen. Ik ben lang verliefd geweest op hem, maar het is over. Nu hou ik van JP.

18.13

Léa (online): Zie je wel? Mijn vragenlijst heeft jouw gevoelens uitgeklaard. Wat jij moet uitmaken, is of jij het aan JP zal vertellen.

18.14

Marilou (online): Neen. Ik pieker er al drie dagen over en ik heb beslist om alles voor mezelf te houden. Als ik het hem vertel, zal zijn hart gebroken zijn en zal alles verpest zijn tussen ons. Ik wil hem niet kwijt. Ik heb trouwens gelezen in een blog dat het een beetje laf is om alles te bekennen aan de andere.

18.14

Léa (online): Wat?

18.15

Marilou (online): Ja, als de kus echt iets betekent, dan is het belangrijk om alles te vertellen, zodat je de andere niet fopt. Maar als het maar een slippertje is, dan moet je leren omgaan met je schuldgevoel zonder iets te bekennen.

18.15

Léa (online): Op welke website heb je dat gevonden? Op www.khebmijsliefbedrogenenikweetnietwatikmoetdoen.com? Of www.anoniemebedriegers.com?

18.16

Marilou (online): Idioot!

18.16

Léa (online): Nu moet je leren leven met je geheim zonder dat het een negatief effect heeft op je relatie met JP.

18.17

Marilou (online): Ik weet het. Maar mijn grootste zorg is dat mijn slippertje een domper gezet heeft op mijn relatie met jou. Ik zou me nooit vergeven dat mijn fout onze vriendschap zou verpesten...

18.18

Léa (online): Maak je geen zorgen, Lou. Een *BFF* moet de andere aanvaarden, zelfs als ze bizarre keuzes maakt. (Het gaat hier niet over het feit dat je een ander gekust hebt, maar over het feit dat je Félix getongzoend hebt! Baaaah!)

18.19

Marilou (online): Dank je wel, Léa. Ik weet niet hoe ik het zonder jou zou doen. Het doet me echt deugd om er eindelijk met iemand over te praten!

18.20

Léa (online): Heb je echt niets verteld aan Steph of Laurie?

18.21

Marilou (online): Neen. Ik ben echt zo bang dat ze het aan JP zouden vertellen.

18.21

Léa (online): Tja. 't Is natuurlijk beter om de informatie minimaal te verspreiden.

18.22

Marilou (online): Daarom reken ik echt op de discretie van Félix. Maar ik ben er wel bezorgd om. Ik zal hem moeten contacteren om een rustig gemoed te hebben.

18.23

Léa (online): Dat doe ik zelf wel, Lou. Ik denk dat je beter alle contact met Félix vermijdt.

18.24

Marilou (online): Tja. Je hebt gelijk. Dank je wel, Léa. Je bent echt fantastisch.

18.24

Léa (online): Je hoeft je geen zorgen te maken! Ik zet mijn broer zo graag weer op zijn plaats! Maar nu moet ik je laten. Ik heb mama beloofd de tafel te dekken voor het avondeten.

18.24

Marilou (online): Oké. Maar schrijf me zo snel mogelijk om te vertellen hoe het was en hoe je het stelt met Olivier! 't Is nu niet doordat ik zelf een beetje ontrouw was dat ik niet alles wil weten over je nieuwe vriend!

18.25

Léa (online): Ik beloof je dat ik een lange mail zal schrijven, met als de kers op de taart nieuwtjes over de coole gang.

18.26

Marilou (online): Hoera! Ik zou ze bijna missen!
;)

18.27

Léa (online): *My God.* Het is nog erger gesteld met je hersenen dan ik dacht! ;) Prettige avond nog! xox

18.27

Marilou (online): Jij ook! Ik zie je graag!

 09-04 18.03

Hallo! Ik wou je vertellen dat ik je deze middag gemist heb! Oli xx

 09-04 18.05

Daag! Ik heb je ook gemist, maar ik ben de hele week bezig geweest met mijn nieuwe vriend en nu kon ik mijn vrienden niet weigeren om met hen uit te eten.

 09-04 18.05

Wow! Die nieuwe vriend lijkt me fantastisch. Ik durf te wedden dat hij sterk en gespierd is.

 09-04 18.06

Neen. Hij is klein en robuust. Maar ik vind hem zo *cute*.

 09-04 18.07

Oei. 😞

 09-04 18.07

Grapje! En waar ben jij nu, Mister Muscle?